

גליון מעדני מלך

גליון נ"ד | חודש חשוון | תש"פ

דבר המערכת

דברי חיזוק והתעוררות במשנת רבינו התו"ט
לילי חורף הארוכים - 'די גאלדענע נעכט'

בספר אמרי דבש מביא: שמעתי מפי רביה"ק כ"ק אדמו"ר רבי יעקב יוסף טווערסקי זצוקללה"ה מסקוויא, שהגיד בשם הרה"ק ר' אברהם יושע העשיל מאפסא זי"ע בעל האוהב ישראל, שאמר על לילת הארוכות אשר בימות החורף, שהן גיבענטשטע נעכט עכ"ל.

כיוצא בזה מפורסם בשם צדיקים שקראו להם "די גאלדענע נעכט" - לילת הזהב, ויש להמליץ דבריהם עפ"י דברי רבינו התוס' יו"ט במסכת אבות (פרק ג) וזה לשונו: "דאין ליצנות גדולה ממי שאומרים לו מנה זהובים שעה אחת. וכל שתמנה יהיה שלך. והוא בטל. הוא ודאי מתלוצץ מן הזהובים ומבזה אותם. כן הבטל מדברי תורה אחר שיודע השכר הגדול הזה אינו כי אם לץ. וכן אמר החכם אוי להם לבריות מעלבונה של תורה. הרי קרא המבטל מדברי תורה עולב. כך פי' במדרש שמואל בשם החסיד ז"ל עכ"ל. מידה טובה מרובה למנצל ואוסף כל דקה ודקה ללימוד התורה הקדושה, הרי הוא כאוגר ואוסף זהובים לרוב, ואולי זה הכוונה במליצה "די גאלדענע נעכט" ודו"ק.

בא וראה מה שכתב רבינו הטור (אורח חיים סימן רלח) וזה לשונו: ובענין לימוד הלילה יותר ויותר מבשל יום בני הזהר, כמו שאמרו חז"ל אין רינה של תורה אלא בלילה שנאמר קומי רוני בלילה גרסינן בעירובין בפרק הדר (סה א) אמר ריש לקיש לא איברא ליליא אלא לגירסא (-ללימוד התורה) וכו'.

ובפרישה (שם) מבאר דבריו: אף על גב דאמרינן לא איברי לילה אלא לשינתא כבר תירצו בתוספות פרק הדר (עירובין סה. ד"ה אלא) דכאן איירי בלילות תקופת תמוז וכאן איירי בלילות תקופת טבת. ונראה לי דרצה לומר בתקופת טבת יהיה עיקר לילה ללימוד ובתקופת תמוז העיקר לשינה, אבל מכל מקום בלילות הקצרים חייב ללמוד מעט דומיא מה שכתבו בתקופת טבת לא איברי לילה אלא לגירסא דצריכין נמי לישן עכ"ד.

החכם ענינו בראשו לקבוע לו מידי יום ביומו לימוד משניות עם פירוש רבינו התו"ט, ואף על גב שהלימוד אינו כל כך קל, בזמננו שיצא לאור הפירוש והביאור הנפלא "ששון יום טוב" שבהוצאתנו, הלימוד הוא תענוג רצוף וכפי שמעידים רבים שלמדו בפירוש זה, המבאר כל מילה ותיבה מדברי רבינו, ודוגמא מתוך הספר, מוגש בפני הקוראים בעמוד ג' בגליון זה.

יהי רצון שיהא לנו רבינו מרן הגה"ק התוס' יו"ט זי"ע למליץ ולזכות, לכלל קוראי הגליון ובפרט לתורמים הנכבדים המשתתפים בעין יפה להוצאת הגליון, ונזכה כולנו לנצל 'הגאלדענע נעכט' כראוי, וזכות לימוד פירוש יגן עלינו ועל כל ישראל אמן.

דבר המלך ודתו

פנינים נפלאים מתורת רבינו בענינא דיומא
האומר על הכל 'לטב עביד' מאריכים ימיו

וְאֶבְרָהָם זָקֵן בָּא בְיָמָיו וְה' בָּרַךְ אֶת אֲבְרָהָם
בְּכָל (כד, א).

י"ל, עפ"י הידוע מהרה"ק רבי שמעון מיעראסלוב זי"ע המובא בספרים (עי' בס' בנין דוד חיי שרה אות מ"ז ועוד), ששאלוהו במה הארכת ימים, כי הוא זכה לזקנה מופלגת.

והשיב, שמועוריו הרגיל עצמו לקבל את כל הבא עליו באהבה, ובכל ימי חייו אף שהיו לו תקופות של עניות ודחקות מעורב בתלאות ויסורים, תמיד הצדיק עליו את הדין ולא הררה אפילו בלבו אחר מידותיו ית', וקבלם באהבה.

וכששאלוהו מה שייכות זה לזה, ענה ואמר שבודאי שייכי אהדדי, כי הסיבה שהאדם נסתלק מעולם הזה קודם זמנו הוא כי יש לו קושיות ותרעומות כלפי שמיא ח"ו, ומקשה דברים לדעת על מה ולמה אירע לי הצרה, ובמה אני שונה מאחרים אזי יענו לו בא הנה למרומים ויוסבר לך הכל, ושם כבר מבארים לו דרכי ההנהגה העליונה ורואה ש"הצור תמים פעלו" וכל דרכיו במשפט ובחשבון, אבל כשאין לו לאדם שום טענות על הקב"ה אינו צריך להסתלק מהעולם קודם זמנו.

ואני סיים הרבי ר' שמעון זי"ע מעולם לא התרעמתי ולא הררתי אחר מדותיו ית"ש אפילו בלב, וקיבלתי את הכל באהבה בכל מצב שהיה לי, אשר על כן לא נקראתי לבוא אל המלך למרומים וזכיתי לשיבה טובה.

והנה כי כן ראינו גם באברהם אבינו ע"ה שהי' רצוף בניסיונות ועינויים במשך ימי חייו והעידו עליו חכמנו ז"ל במס' אבות (פ"ה משנה ג) שעשרה ניסיונות נתנסה אברהם אבינו ועמד בכולם. וכתב שם התוספות יו"ט בשם רש"י הכוונה של ועמד בכולם שלא הררה אחר מידותיו של הקב"ה, אשר על כן זכה להיות זקן ושבע ימים.

ובדרך זה אפשר לפרש הפסוק שלפנינו "ואברהם זקן בא בימים" - דהיינו שנעשה זקן ושבע ימים, והטעם כי אמר תמיד "וה' ברך את אברהם בכל" היינו שלא חסר לו כלום ויש לו הכל מה שנצרך לו, וקיבל את כל מאורעותיו לברכה ולא התרעם ח"ו ובכל מה שהי' לו הי' טוב לו.

דורות ישרים - פר' חי שרה

(להגה"צ רבי יעקב שלום פריינד בן הגר"י פריינד אבד"ק
סאסרעגען) זצ"ל

הגליון יוצא לאור עולם ע"י

מכון תוס' יו"ט המבואר

לקבלת הגליון באימייל, וכן לתגובות והערות:

machontosfosyomtov@gmail.com

מעדני יו"ט

לקט משובח ונבחר עפ"י דברי רבינו על סדר הפרשיות התורה
פרשת וירא:

ללמוד מסירות נפש מפרשת העקידה

וַיְהִי אַחֵר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגו' (כב, א).

כתב בשל"ה הק' שמפרשת העקידה יש ללמוד ענין מסירות נפש לעבודת ה', שכשמגיע לאדם איזה דבר מצוה או עבירה יחשוב אולי הקב"ה מנסה אותי עתה בזה אם אעבור או אקיים, כדרך שניסה את אברהם אבינו, ובוודאי אילו ידע האדם שהקב"ה מנסה אותו עתה היה נזהר מאוד, על כן יחשוב האדם תמיד בבוא איזה ענין לידו, כי כן היא מידתו של הקב"ה ששולח איזה ענין לאדם כדי לנסותו. ומסיים: "אשרי אדם שה' אלוקיו תמיד במחשבתו".

וכן כתב בספה"ק **תניא** על הפסוק (דברים ל, יד) **פִּי קָרוֹב אֵלַי הַדְּבָר קוֹאֵד** [וכל ספר זה נתייחד על פסוק זה לבאר איך הוא באמת קרוב מאוד (כמ"ש בלשון קדשו בשער הספר עיי"ש) וגם כתב פרק שלם (פרק כה) על זה לבאר מה הכוונה כי קרוב אליך], והרי לכאורה זה תמוה וכי האם הוא באמת כל כך פשוט וקל להיות יהודי, ומבאר שעל ידי שיהודי יזכור שיש לו כח של מסירות נפש שהוא ירושה שקבלנו אותה מורשה מהאבות הקדושים יהיה לו באמת הבחינה של "כי קרוב אליך מאוד" שיוכל להתגבר על היצר בקל ולהתחזק בתורה ותפילה ובקיום המצוות, וכן כתב בספר חסידים, וזהו שמסיים הפסוק **"בְּפִיָּךְ וּבְלִבְךָ לַעֲשׂוֹתוֹ"** שדבר זה תלוי באדם עצמו כנ"ל.

ובמשנה (אבות ה, ג) עשרה נסיונות נתנסה אברהם אבינו ע"ה, ועמד בכולם. פירש **בתוספות יו"ט** שלכך קראו כאן התנא בשם "אבינו" משום שכל הטובות שיש לנו בכל הדורות, הם בזכות מה שעמד אברהם בכל הנסיונות הקשים שנתנסה בהם שבהם הועיל לכל הדורות. וזהו בחינה של אב שמשתוקק תמיד להשפיע כל הטובות לבניו, ולכך נקרא אבינו.

וכמו שכתב בשפת אמת (וירא תרמ"ב; תרנ"ט) על הפסוק (תהלים ס, ו) **נִתְּתָה לִירֵאָיִךְ נֶס לְהַתְּנַסֵּס**, ופירשו במדרש (ב"ר נה, א) נס מלשון נסיון, ולהתנַסֵּס היינו שעל ידי הנסיון של אברהם אבינו, המשיך כח לכל הדורות לעמוד בנסיונות.

נטעי אשל (להגה"צ רבי שמואל אהרן לידר זצ"ל

- נפטר ר"ח מרחשוון תשע"ז)

מעשה אבות סימן לבנים

וַיִּרְשׁ זַרְעָךָ אֶת שְׁעַר אֲבִיבֵי וְגו' (יז, כב).

שינוי במשנה (תענית פרק ב משנה ד): על הראשונה הוא אומר מי שענה את אברהם בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמע בקול צעקתכם היום הזה ברוך אתה ה' גואל ישראל.

והביא **התוספות יום טוב** "ברוך אתה ה' גואל ישראל - בירושלמי שאלו [ולא יצחק נגאל] שענייתו של אברהם אבינו בהר המוריה על הצלתו של יצחק היא. השיבו שמכיון שנגאל יצחק הרי הוא כמו שנגאלו כל ישראל". עכ"ל, וצריך ביאור.

ונראה לי, הנה **הרמב"ן** כתב שה' הבטיח לו כאן שלא יגרום לו שום חטא שיכלה זרעו או שיפול ביד אויביו. ופשטות כוונתו הוא שבזכות העקידה יהיה זה.

ולדעתי נראה כי ענין עקידה והמכוון בה הוא שלעולם צריכים ישראל למסור נפשם על קדושת השם ולשום נפשם בכפם מבלי לעבור רצון ה', ואם עשו כן והכינו עצמם לזה ועמדו בנסיון שוב עוזר ה' ולא יפלו ביד אויביהם שיכרתו ח"ו על קדושת השם. והנה ידוע כי מעשה אבות סימן לבנים, וכתב הרמב"ן (לעיל יב, ו) כי מעשה אבות היא דמיון בפועל כדי שתתחזק הדבר אח"כ בבניהם אחריהם.

ונראה לי שזה מכוון מעקידה, שימסור יצחק נפשו לעשות רצון ה', ואברהם אביו לא יחוס על בנו, לעשות פועל דמיון שיעמדו בניו בנסיון וימסרו נפשם על קדושת שמו הגדול ית"ש, ואם כן יעשו לא יתן ה' שיכלו ויהרגו על שמו הגדול, וברגע אחרונה ישלח עזרו מקודש, ויאמרו אל תשלחו יד בבני כי בני אל-ל חי המה. והיינו שהבטיח ה' אחר העקידה וירש זרעך, שבאופן זה ירש זרעך ולא יכלו ואויביהם יפלו תחתם. והיינו מכיון שנגאל יצחק נגאלו כל ישראל, שהיה זה פועל דמיון להצלת ישראל וינצלו כנ"ל לבאר.

כתב סופר

פרשת תולדות:

דרבנן של רשעים להתעמל על מנת שיכלו לאכול

וַיֹּאכַל וַיִּשְׂתֶּי וַיִּקְּחַם וַיִּלְבְּ וַיִּבְּזוּ עֵשָׂו אֶת הַבְּכֹרָה (כה, לד).

נזכיר דבר צחות מספר **'שבט מיהודה'** להרה"ק **רבי יהודה גרינוואלד** זצוק"ל מסאטמר. עה"פ **'ויאכל וישת ויקחם וילב ויבזו עשו את הבכרה'**, ע"פ מש"כ **הכלי יקר** עה"פ (תהלים נט, טז) **הַפֶּה יִנְיַעַן לֶאֱכֹל** אִם לֹא יִשְׂבְּעוּ וַיִּלְיֵנוּ שֶׁהַקֶּבֶ"ה קוֹבֵעַ פִּרְנַסַּת הָאָדָם מִר"ה לר"ה, למשל על כל אדם כפי הגובה והמשקל שלו, נותנים לו סך מזון כך וכך לשנה. ודרך ההולכים אחר שרירות לבם שאין אוכלים בבית רק במסעדה, ושם הרי עולה הרבה יקר המזון, ונמצא שמה שקצבו לו משמים ג' סעודות לאותו יום, כבר בזבז את כל הכסף על ארוחה אחת במסעדה. עוד חסרון יש בהם, שאוכלים חמש ארוחות ביום, בבוקר אוכל פת שחרית, בשעה עשר כבר אוכל עוד פעם, איך יוכל לאכול בצהריים? מה הוא עושה, 'המה יניעון לאכול', הוא הולך לעשות התעמלות, יניעון, כדי לשרוף את הקלוריות (Calories) של שני הארוחות הראשונות כדי שיהיה מקום וכח לאכול עוד מעט ארוחה שלישית בצהריים, 'המה יניעון - לאכול', כדי שיוכל לאכול.

ונמצא שע"י שאוכל 5 ארוחות ביום, שבחודש כסליו כבר 'שרף' את כל המזון הקצוב לו לכל השנה, ואח"כ כשחסר לו בפרנסתו, אם לא ישבעו, יש לו טענות על הקב"ה ומתלונן עליו - 'יולינו'. והרי פי' רבינו התוס' יו"ט שהקב"ה נותן מזון לכל בריה, ולכן אומרים בבהמ"ז 'נברך לאלקינו' שם אלקים מדת הדין, כי זה ממדת הדין שה' נותן מזון לכל חי, כי מאן דיהיב חיי יהיב מזונא, וא"כ איך אין לו מזון בסוף השנה? כך הוא מתלונן. והתשובה היא ששרף את כל השפע תיכף בתחילת השנה.

וכתב השבט מיהודה דליכא מידי דלא רמיזא באוריתא, וכל זה מרומז בעשוי **'ויאכל, וישת, ויקחם, וילב'**, כבר אכל ארוחה ושתי ארוחות, וכבר מריח את הארוחה השלישית, מה עושים? - **'ויקחם וילב'**, עושה התעמלות. **'הַפֶּה יִנְיַעַן לֶאֱכֹל'**, ויקחם וילב, לאחר 'ויאכל וישת'.

משיעורי הגרמ"י רייזמאן שליט"א

ששון יום טוב

מטעמת מהביאור הנפלא "ששון יו"ט" שבהוצאתנו - המבאר דברי התו"ט

לבקשת רבים מקוראי הגליון, מביאים אנו טעימה מהפירוש הנפלא "ששון יום טוב" המבאר את דברי רבינו התוס' יו"ט - בשילוב תיבות הביאור בתוך דבריו.

בחרנו להגיש בפני הקוראים פירוש על דברי רבינו במסכת אבות (פרק ה' משנה ב-ג) - הקשורים לפרשיות השבוע - העשרה דורות מנח ועד אברהם, וכן העשר ניסיונותיו של אברהם אבינו ע"ה.

יש לציין שמפאת קוצר היריעה הבאנו רק את הפירוש המשולב בתוך התיבות, ורק מקצת מתוך ההערות המחכימות המעטרות את הפירוש, ויותר ממה שכתוב כאן מובאר ומפורט בספר עצמו, ישמע חכם ויוסף לקח - ללמוד בספר עצמו - בבחינת אותיות מחכימות, וימצא נופת צופים וכל טעם.

כה העמידה בניסיונות מכוהו של אברהם אבינו ע"ה

שנינו במשנה מסכת אבות (פרק ה משנה ג): עשרה ניסיונות נתנסה אברהם אבינו עליו השלום ועמד בכלם להודיע כמה חיבתו של אברהם אבינו עליו השלום.

אברהם אבינו. ולעיל (משנה ב') קראו אברהם (ולא אבינו), אלא לפי שאנו זוכים ומקבלים טובה בזכותו זה שעמד בכל ניסיונותיו, לפיכך קראו

התנא בכאן אבינו. כן נראה לי:

[הדברים להלן מהערות למטה: ועי' בספר רוח חיים שפירש דברי רבינו, וז"ל: ירצה בזה על פי מה שכתוב (משלי כ', ז'), מתהלך בתומו צדיק אשר בניו אחריו. כי כמה מדות שהצדיק טרח ויגע להשיגם. לבניו אחריו המה כטבע מוטבע. ובקצת יגיעה יגיעו לזה. כמו שנראה בחוש שרבים מעמי ארץ מהיהודים מוסרים את עצמם על קידוש השם. והוא מוטבע בנו מאבינו אברהם שמסר נפשו לאור כשדים על אמונתו. וכן כל העשרה ניסיונות היו להישיר הדרך לפנינו. וכן ההתעוררות לאדם פתאום לילך לארץ הקודש הוא מנסיון "לך לך". וקבלת כל דעבדין משמיא לטב מנסיון הרעב שלא הררה אחר מדות השם יתברך וזה שאמר הכתוב (משלי כ"ד, ט"ז), כי שבע יפול צדיק וקם. ורשע יפול באחת (כן מובא הלשון בסנהדרין דף ז' ע"א, ובמקרא כתיב ישכילו ברעה) פירוש כי הצדיק אף אם יפול לא יחשוב מאומה כי נופל הוא כי אם הוא קם ועומד על עמדו. ובאחת יפול הרשע. כי למפלה יחשב ולא יחשוב זאת לתקומה להיטיבו באחריותו, עכ"ל. (ועי' קול סופר שפי' באופן דומה שכל הנסיונות שבכל דור ודור נכללין בתוך ניסיונות של אברהם אע"ה, ע"ש).

וז"ל השפת אמת (פרשת וירא תרנ"ט): כי הנסיונות שנתנסה אברהם אבינו הי' הכנה לדורות כי הקדוש ברוך הוא ידע את לבנו. אבל כשהוציא אע"ה אלה הדברים מכח אל הפועל נעשה מזה הכנה לכל איש ישראל שיוכל לבטל את הטבע בשביל מצות המקום ב"ה, עכ"ל].

ועמד בכלם. שלא הררה אחר מדותיו (רש"י):

להודיע כמה חבתו וכו'. שבזה אנו יודעים בודאי כמה חבתו וכו'. וכמ"ש רש"י בפ"י החומש (בראשית כ"ב, י"ב) ד"ה כי עתה ידעתי. מעתה יש לי מה להשיב לשטן ולגוים התמהים מה היא חבתי אצלך, יש לי פתחון פה עכשיו שרואים כי ירא אלהים אתה (וכו'), עכ"ל:

יומא טבא לרבנן

הכרך השישי מסדרת המשניות
תוס' יו"ט המבואר
על מסכת שבת עירובין
המשניות המבואר השווה לכל נפש להבין ולהשכיל המשנה לעומקה

הזפיע!
ויצא לאוד בס"ד
ברוב פאר והדר

הספר כולו

- פירוש נפלא משולב ברבתי רבנו התו"ט המספנת ומבאר דבריו לעומק ולרוחב, מלשון צה ובהיר.
- פירוש נפלא משולב ברבתי רבנו התו"ט המספנת ומבאר דבריו לעומק ולרוחב, מלשון צה ובהיר.
- מבאר דברי הרב ברטנורא העריכים במאור.
- הקדמה לכל משנה המבארת יסוד הידוש דיני המשנה.
- ציורים בהירים ומאירות עיניים.

ממ"כ ניתן להשיג
המרבית הקודמים על
מסכתות ש"ל

הפצה ראשית:

Berman Books 718-871-5316

או אצל המחבר הרב שמואל שמו"ל הכהן מנח 243-6430-347

התחזקות בתקנת רבינו התו"ט

ישועות ורפואות בזכות תקנת רבינו התוס' יו"ט
שלא לדבר בשעת התפילה

שתיקה בתפילה מביאה לידי טהרה

זה רבות בשנים זיכני ה' להתפרנס בדרך כבוד, כמנהל חשבונות ראשי במפעל ענק בניו יורק, המגלגל מליוני דולרים בחודש, וכמוכן משכרתי בהתאם.

והנה בהגיע העת שראו מאורי הדור שיש לצאת במלחמת חרמה נגד מכשולי הטכנולוגיה, אשר רבים חללים הפילה והרסה משפחות מן הטובים ביותר (ביודעי ובמכירי קאמינא ה"י...), וקבעו כי אף מי שנזקק להיות מחובר לרשת לצורך פרנסתו, עליו להתקין פילטער (מסנן) כדי להמעיט את המכשולות ככל האפשר.

לאחר שהתקיימה באיזור מגורי כנס התעוררות גדולה, הבנתי כי אם אני רוצה להציל את עצמי ואת משפחתי לא יהיה מנוס מלהישמע לגדולי ישראל, ולנהוג על פי הוראותיהם.

מתוך הרגשת אחריות עלי ועל אלו שעובדים תחתי, ניגשתי למעבידי וביקשתי ממנו להתקין פילטער על כל המערך הממוחשב של המפעל.

המנהל התקומם למשמע בקשתי, ובדפיקה על השולחן הודיע לי כי היו לא תהיה! אי אפשר לתקוע את כל המפעל בגלל שגעונותיהם של עסקנים (כן! כך דרכם של המורדים במנהיגי הדור, שבפיהם מטילים רפש על העסקנים וליבם על הרבנים), העובדים אצלנו הם מספיק 'ערליכע' כדי לשמור על עצמם. כל הבקשות שבקשתי וכל ההסברים שניסיתי להסביר לו כי אין אפוטרופוס וכו', ושאפשר להתאים את הפילטער לפי הצרכים של המפעל באופן שלא יפריע כלל, נדחו בתואנות שונות.

משלא הועילו כל אלו אמרתי לו שאני מבקש לפחות שבמשרד שלי יתקינו פילטער על המחשבים, אך הוא התעקש ולא רצה לשמוע בשום אופן. גם כאשר אמרתי שאצטרך לשקול את המשך עבודתי במקום, לא נבהל, ואמר לי: אתה יכול ללכת ברגע זה.

את צרתי שטחתי בפני מורי ורבי שליט"א, אמר לי הרבי: מעיקר הדין אתה חייב למסור נפשך על הדבר ולהתפטר. אבל סגולה יש לי עבורך אולי יועיל. הנה אמרו חז"ל "כל המזכה את הרבים אין חטא בא על ידו", תמצא לך איזה ענין של זיכוי הרבים, זה יהיה לך שמירה להציל את העובדים תחתיו שלא ישלחו.

יצאתי מהורהר מחדר הרבי וחשבתי מה אני יכול לעשות לזיכוי הרבים. איך שנכנסתי לבית המדרש ראיתי שם מודעה צבעונית גדולה על מעלת השומר פיו בעת התפילה, אמרתי אמנם אני עצמי ב"ה חונכתי מימי נעורי שלא לדבר בכל התפילה, אבל אני יכול לזכות את הרבים בעיני.

מיד הזמנתי חומר המדבר על הענין, והדפסתי אותם על חשבוני והפצתי אותם בבתי כנסיות, וגם קבלתי על עצמי להעיר בצורה מכובדת לאלו שקשה להם לשתוק (למרות שזה מנוגד לטבעי).

והנה לא עברו שבועיים ונקראתי ע"י המנהל שלי, ובלי הסברים מיותרים אמר לי שהחליט לקבל את בקשתי, ואני כבר יכול להזמין טכנאי להתקין את הפילטער.

קדוש היכליך

השגחה פרטית על ציון רבינו

אבקש לשתפכם במקרה מעניין שהוקרתה בהשגחה פרטית, ביום ו' אלול תשע"ז.

כאחד שזכה לעסוק ב"ה בענין קדושת בית המדרש, נסעתי לקראקא להשתטח על ציונו של ה'תוספות' יום טוב' ביום ההילולא, כשליח ציבור להגיש קוויטלעך מקרוב ל-2000 יהודים שקבלו על עצמם קבלות טובות בענין קדושת בית הכנסת.

בהגיענו לציון פגשנו יהודים שבאו להתפלל על הציון, ביניהם יהודים העושים ומעשים בענין קדושת בית הכנסת, וכן יהודים שבאו לבקש ישועות בזכות זהירותם, או בזכות קבלתם מכאן ולהבא שלא לדבר בעת התפילה.

אנשים רבים עברו באותו יום בציון, אך לא הצלחנו לארגן שיהיה מנין בבית אחת כדי לומר קדיש.

עד שבאמצע היום מצאנו שיש שמונה אנשים, אחד מאתנו התקשר אל תושב קראקא שיבוא, ועכשיו חסר עוד עשירי.

אחד מחברינו רץ מהר לבית כנסת 'איזיק'ס שוהל' אולי ימצא שם עשירי, ומצא שם תייר יהודי מבוגר וביקש ממנו לבא לבית החיים להשלים מניין.

התנצל אותו יהודי שאינו יכול, בבית החיים כבר היה, והוא נמצא כאן בקראקא רק ליום אחד, והוא רוצה להספיק כמה שיותר מקומות תיירות.

הסביר לו אותו אחד כי היום היארציית של התוספות יום טוב, ואנחנו קבוצה מארצות הברית שהגענו במיוחד להשתטח על הציון ביום היארציית, לכן מבקשים שוב שיעשה טובה כי הוא עשירי החסר למנין.

'תוספות יום טוב?!' אמר אותו תייר 'השם הזה מוכר לי מאיזה מקום' ולאחר מחשבה של רגע שאל 'אולי זה הוא שחיבר את המי שברך?!' וסיפר התייר: 'אני גר בארץ ישראל במושב מסויים, ואני גבאי בבית הכנסת שם, ובכל שבת בבוקר לאחר קריאת התורה אני אומר את המי שברך בקול רם.'

'אכן כן' ענה לו חברינו 'מחותן אתה בעניין, הרי באנו כדי להתפלל על אותם שקבלו על עצמם להתנהג במה שכתוב במי שברך. ובכן בוא להשלים מניין ונעשה את המי שברך ונאמר קדיש'.

הסכים התייר ובא אתנו, ואמרנו יחד בהתלהבות את המי שברך, עבור כל אלו שקבלו על עצמם, כשגם אותו 'גבאי' משתתף ואומר אתנו כבקי ורגיל.

כאשר כולנו מתרגשים ומתפעלים מגודל פלאי ההשגחה: 'בדיוק' אותו יהודי שאומר את המי שברך מידי שבת, נקלע רק ליום אחד לקראקא 'בדיוק' ביום היארציית, כדי להשלים מניין על ציון בעל המי שברך.

ההרגשה שלנו היתה שהתוספות יום טוב הזמינו הנה במיוחד ליום זה כדי להשתתף במעמד זה.

נקדישך (גליון ג')